

1.
1.9
16
2.
3.
4.
5.
6.
7.

8. Schorchius, Hieronymus Polidiscus: De praestabilitone annua.
in urbe Caburgensi uritate. Des Balth.
9. Schorchius, Hieronymus Tridicus: De tutela feudali,
ejusque differentia ab allodiali. 2 Saep. 1745-1752.
10. Schorch, Hieron. Tridor: De jure servitutis et census.
ejusque acquisitione et amissione per praescriptionem.
1746.
1. Reichel, Christian August: De rite constitutis quatuor capitulis
visca mandata sine clausula. vulgo adf. de Vier Fellen, quae
coram summis Tribunalibus sacri Romani Imperii frequentat.
hinc.
2. Schmette, Henricus Melchior, Facult. juridicae Decanus: Lector
honoris s. p. 7. (ad dissertationem inang. Christiani Augusti
Reichelii invitat).
3. Spitz, Dr. Christophorus; Facult. juridicae Decanus: Lectori
honoris s. p. 3. (ad dissertationem inang. Joanni Michaelis
Wagneri invitat).

1746.

4. Stenger, Joannes David: De ultima voluntate a probatoribus
et consensu indiga.
5. Wagner, Joannes Michael: De archicancellariatu ac Directorio
in comitiis Imperii eminentissimo Archiepiscopo principi
Electori Moguntino competentibus.
1747.
6. Spitz, Fr. Christophorus; Facult. juris Decanus: Lectori
benemerito s. p. d. (ad Dissertationem in aug. Ernesti Wilhel-
mi Struekeri invitata).
7. Strueker, Ernest. W. Theobaldus: De splendore familiarum
illustrium conservando.
8. Strueker, Conr. W. Theobaldus, Facult. juris Decanus: . . .
ad . . . Dissertationem in aug. Ernesti Baders . . .
invitata.
9. Strueker, Conr. W. Theobaldus, Facult. juris Decanus . . .
. . . ad . . . Dissertationem in aug. (Frans. Henricus;
. . . invitata. 2 Paenult. 1747 - 1759.

11. Strecker, Casus Wilhelmus: De qualitate testium
ad probanda crimina productorum.
12. Strecker, Casus Wilhelmus: De praestandi legatis
in testamento invalido relicto.
13. Strecker, Cas. Wilhelmus: De praestandi legatis in
testamento invalido relicto. - - - access. Casus
Wilhelmus Streckeri Programma de fide et dubio in
instrumenta tam publica quam privata, commentum
nobis Rec 1759.

7a

FACVLTATIS IVRIDICÆ
DECANVS,
**HENRICVS MELCHIOR
SCHÜTTE, JCTVS,**

MEMORATÆ NEC NON PHILOSOPHICÆ FACVLTATIS
ADSESSOR, JVR. EXTRAORDINAR. AC PHILOS.
CIVIL. PROF. PVBL. ORDIN.

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

ERFORDIÆ,

Typis IOH. CHRISTOPH. HERINGII Acad. Typogr.

Distinctio juris in jus in re & ad rem fundamentum totius praxeos vocari solet LVDOVICI *us. pract. distinction jurid. libr. 1. tit. 8. dist. 1.*: sed VLR. HYBER. *Digress. libr. 4. c. 4.* & *Animadvers. ad jus in re & ad rem c. 3.* eam quidem valde utilem & compendiosam in docendo, neutiquam tamen elegantem, sed ferendam magis, quam laudandam, veteribus & purioribus Jureconsultis incognitam, & tantum e jure Canon. occasione *c. 8. & 40. de concess. prob. in 6. natam & ascititiam*, hancque divisionem ad petitoria, non possessoria, judicia pertinere, censet. De speciebus quoque *juris in re* diu multumque disceptatum fuit inter HAHNVIM, BORNIVM, GLÆSERVM, SWENDOERFFERVIM, aliosque: ac possessionem e numero harum non nulli, inter quos eminent HYBER. & GOTTL. STVRMIVS, penitus exturbarunt; quinque tamen juris in re species, quas vulgo tradunt, nec semper tales esse, nec solas, vir egregius, ingenio præstans, & jurisprubentia literatæ peritus, FERD. AVG. HOMMELIVS singulari dissertatione probatum dedit. Omnium servitutum, tam realium, quam personalium, occasione nascuntur actiones *confessoria & negatoria*, quæ etiam *contraria* dicitur *l. 8 ff. si serv. vind.* Cur vero non æque circa res corporales, ac servitutes, negatoria actio recepta sit, docet JO. VOET. *commentar. ad Pand. libr. 7. tit. 6. §. 1.* Missa actione confessoria, quædam negatoriarum capita breviter strictimque perstringemus. Cum
multi

multi sint casus, in quibus actio negatoria contra non possidentem datur OLDENDORP. *Cl. 3. act. 5. quell. 4.* actio negatoria contra alterum instituta, non infert possessionem vel quasi juris servitutis. BERGER. *dec. 75.* HORN. *Class. 12. sent. 88. 1b. 6.* Libellus vero hujus actionis caute ac circumspicte concipiendus est. Negatoria enim agens dominium allegare, & in eo se fundare debet HORN. *Cl. 6. Resp. 6. 1b. 2.* sufficit tamen, actorem dicere, fundum esse suum, etsi dominii mentionem expresse non fecerit WERNHER. *P. 6. obs. 454.* Caveat etiam actor, ne in eodem libello dominium ac simul possessionem vel quasi libertatis naturalis alleget. Hoc enim si faciat, hujus demonstrandæ necessitatem ipse sibi accersit, eaque non probata, reus absolvitur. Quid quod? ejusmodi libellum, in quo actor utrumque fundamentum agendi, & dominium, & possessionem vel quasi naturalis libertatis, conjunxerat, tanquam incongrue formatum, rejectum esse, refert WERNHER. *P. 4. obs. 184.* Secus autem res se habet, si actor in libello in libertate naturali se principaliter fundet, quamvis simul mentionem possessionis vel quasi libertatis naturalis adjiciat, siquidem hæc pro superflua & abundante habenda est. WERNHER, in *Supplem. ad eand. observat.* Auctore tamen eodem WERNHERO *P. I. obs. 284.* iudici licet, imprimis si libello clausula salutaris adjecta fuerit, imprudentiæ actoris succurrere, atque ex æquitate, libellum incongrue formatum, perinde accipere, atque si actio negatoria instituta fuisset. Porro, omittenda est in libello qualitas possessionis adversarii, v. c. quod vi, vel clam, hæctenus usum servitutis sibi arrogaverit. Hoc tamen in casu actori onus probandi incumbere.

licet non pauci contendant, BERGER tamen *de us. action. rei persecutor. §. 10.* in dubium vocat, THOMAS. vero *diff. de on. prob. in act. negat. §. 22. sqq.* LEYSER. *Medit. ad Pand. Spec. 109. med. 8. & illustr.* BÖHMERYS, Præceptor meus optimus, *Doctr. de action. Sect. 2. c. 2. §. 43.* jure meritoque negant. Multo minus vitia possessionis generatim reo in libello objecta statum probationis mutant. HORN. *Cl. 6. Resp. 6. tb. 1.* BERGER. *decif. 76. & decif. 334.* Hoc singulare est, quod in hac actione etiam post litis contestationem, jure Saxonico, reo ab actore jusjurandum deferri possit BERGER. *decif. 384.* E contrario, reo litis contestationem detrectante, tergiverfante & moras neſtente, contumacia ejus ab actore legitime accusata, specialis hæc comminatio: *sub amiffione juris sui*, est usitata. RIVIN. *Enunc. Jur. Tit. 10. Enunc. 63.* MENCKEN. *Traët. Synopt. Proc. Tit. 16. §. 9.* In hac actione, si ea subsistit in mera libertatis vindicatione, nec facta quædam simul admiscet, lis affirmative contestanda est: ita tamen, ut dominium rei, cujus libertas naturalis prætenditur, negare liceat; ac facta haut inſervientia actionis fundamento, ut superflua in pronunciando negligantur, responsioque negativa, affirmationem juris competentis implicans, pro affirmativa habeatur. RIVIN. *l. c. Tit. 16. Enunc. 13.* Quod si reus, actione negatoria conventus, dominium actoris neget, solet quidem vulgo actori ejus demonstratio, reo autem probatio servitutis, vel alterius cujusdam juris, de quo lis est, eadem sententia simul imponi: at enim vero rectius interlocutoria fertur super sola dominiij demonstratione. Est enim hæc causa veluti præjudicialis. Nam si actor dominium demonstrare nequeat,

nequeat, absolvitur reus, nec probatione servitutis opus est. WERNHER. *P. 2. Obs. 419. n. 3.* Libertatem, quæ præsumitur, haut probare tenetur actor in hac actione, sed reus excipiendo affirmans sibi servitutem deberi, eam probare debet, siue sit in possessione servitutis, siue non. Equidem multi, reo in possessione constituto, actori probationem libertatis injungendam esse, existimant: atque provocantes *ad l. 7. §. fin. ff. de liberal. caus.* argumentum a personali libertate, quam libertate rerum favorabiliorem esse, opinantur, maximopere urgent. Sed salva res est. A libertate enim personali, ob rationem diversitatis, ad libertatem prædiorum non valet consequentia. Introducta siquidem servitute, homines vel liberi nascuntur vel servi, atque originaria existente servitute personali, possessio sane liberi homines, qui huc usque servitia præstitit, vincit præsumtionem libertatis THOMAS. *diff. cit. §. 20. & 31.* HERT. *de quasi possid. prob. Sect. 2. §. 1. sq.* GÜNDLINGIVS. *Gündlingianor. P. 28. c. 3.* & compater meus desideratissimus, TOB. JAC. REINHARTH. *diff. de possess. ab on. prob. non relev. §. 18. sqq.* Accedit, quod, quamvis hodie glossæ siue ACCVRSII opinio, nisi in foro recepta, non majorem auctoritatem habeat, quam alterius viri docti doctrina GAIL. *libr. 1. Obsero. 153. n. 8.* SCHOEPPFER. *Syn. jur. privat. Rom. & for. libr. 1. tit. 4. n. 20:* nostra tamen sententia, ob glossæ auctoritatem, fere ubique in foro triumphet. HEINECC. *Elem. Jur. civil. sec. ord. institut. libr. 4. tit. 6. §. 1137.* Dominio probato, ceu insignem cautionem, BERGERVS *P. I. Supplem. ad El. Disc. For. Tit. 20. §. 5.* actori commendat, ut, reo licet absoluto, nihilo minus curet, ut simul

super demonstratione domini, a reo negati, sentia feratur, cujus utilitatem in eo consistere, sibi persuadet, ne deinceps a reo nova domini controversia actori excitari queat, imo, ut ille adversus tertium, qui ex eodem domini genere deinceps contendit, securus esse possit. Sed fallitur BERGERVS, uti aliquando bonus dormitat HOMERVS, sententia enim ejusmodi declaratoria, nec intuitu tertii, nec intuitu ejusdem rei, quicquam in actoris favorem operatur. WERNHER. P. 7. *obj. 7. n. 57. sqq.* Aliquando puncta libelli sunt diversa, & tunc in aliquibus juxta naturam negatoriae actionis, in reliquis vero sententia ordinario modo concipitur. MENCKEN. *l. c. §. 5.* Ceterum, plerumque quidem actiones confessoriae & negatoriae vere, re & nomine tales sunt, quandoque tamen sola verborum formula ac conceptione; sic ut verbotenus actio negatoria sit, quae vi & efficacia sua est confessoria, & vice versa, uti jam dudum laudatus JO. VOETIVS *Commentar. ad Pand. lib. 3. tit. 5. §. 6.* observavit. Pleniore manu, cuncta, quae tam ad negatoriam, quam confessoriam actionem illustrandam spectant, recenserem, nisi mihi otium facere constituisset

PRÆNOBILIS ET EXIMIVS JURIVM CANDIDATVS
DIGNISSIMVS,

DN. JO. GEORGIUS BRÜCKMANNVS,

*Jur. Elef. Provinc. Erfurtens. Adfessor, Prof. Jur.
Extraord. & Senator,*

qui recitatione solenni, quam lectionem cursoriam vocant, in *l. 2. ff. si servit. vind. vel ad al. pert. neg.* commentari constituit. Ubi hic lucem primam adspexerit, ac quomodo in literis & legibus profecerit, commemo-

mo-

morare fas est. Natus est Stadtworbii, die 22. Sept.
ann. MDCCX. honestissimis parentibus, patre, JOAN-
NE BARTHOLOMÆO BRÜCKMANNO, ac matre, ANNA
MARIA, gentis MÜLLERIANÆ, jam piè defuncta. Li-
teris, quæ ab humanitate nomen acceperunt, Heiligen-
stadii, per quinquennium, operam navavit sedulam, &
cursu philosophico ibidem, duce Reverendo Patre
Soc. Jesu, METZ, per biennium laudabiliter absoluto,
in almam nostram Hieranam se contulit. Hic loco-
rum, primò prælectionibus RR. PP. Soc. Jesu in
Theologiam moralem, per biennium, magno cum
fructu interfuit, deinde verò Themidi se consecravit,
ac Professoribus juris hujus universitatis celeberrimis,
per integrum quinquennium, & quod excurrit, usus
præceptoribus, amplissimum omnis juris campum feli-
citer emensus, ac tantam nominis famam nactus est, ut
non solum aliquot ab hinc annis, in numerum Senato-
rum primi ordinis cooptatus, sed etiam in præmium
tanti exantlati laboris, ab Electore Eminentissimo ac
Celsissimo Moguntino, Domino nostro longè clemen-
tissimo, Judici Elector. Provincial. Assessor constitutus,
ac Professor Juris Publicus extraordinarius designatus
sit. Cùmque in statutis academiæ nostræ cautum sit,
ne quis ad erudiendam in jure studiosam juventutem, &
ad munus Professoris admittatur, nisi summis in utro-
que jure honoribus auctus ornatusque sit, duobus fere
abhinc annis, apud nostrum ordinem, rigorosi exa-
minis sustinendi causa, nomen suum est professus.
Annuius votis honestissimis, ac textus ex utroque
jure, tam Canonico, quàm civili, cum eo communi-
cavimus, quos doctè non solum resolvit & enodavit,
sed

fed & in ipfo examine talem ubique fe nobis probavit, ut, omnium gratulabundorum fuffragiis, digniffimus judicatus fuerit, cui fumma in utroque jure privilegia, in eruditionis folidæ auctoramentum, decernerentur. Ea de caufa, proximo die Mercurii, finita lectione curforia, differtationem inauguralem, quam

PVBLICO-CANONICO-JVRIDICAM,

DE

EO, QVOD JVSTVM EST

CIRCA

ABROGATIONEM TAM EXPRESSAM QVAM TACITAM CONCORDATORVM GERMANIÆ

inferipfit, a diffidentium dubiis strenuè, e cathedra fupiore, vindicabit. Quos actus folennes, ut Magnificus Dominus Rector, nec non reliqui Academiæ Proceres ac cives, honorifica fua præfentia, illuftriores ac fplendidiore reddere velint, & noftri ordinis & meo nomine, ea, qua par eft, obfervantia & humanitate, oro rogoque. Publicatum fub Sigillo Facult. Jurid. Dominica XIX. poft feftum Trinitatis A. O. R. MDCCXLV.

Erfurt, Diss., 1745-47

X 23 86 990

ULB Halle
007 650 40X

3

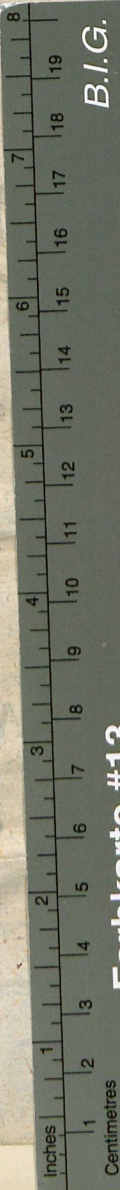

1018

7a

FACVLTATIS IVRIDICÆ
DECANVS,
HENRICVS MELCHIOR
SCHÜTTE, JCTVS,
MAGISTRATÆ NEC NON PHILOSOPHICÆ FACVLTATIS
PROFESSOR, IVR. EXTRAORDINAR. AC PHILOS.
CIVIL. PROF. PVBL. ORDIN.

RECTORI BENEVOLO
S. P. D.

ERFORDIÆ,
IOH. CHRISTOPH. HERINGII Acad. Typogr.

